

Wie ziet mij nog staan?

Bemoediging van de week aflevering 166

Afl 166

Lieve mensen,

Deze week ontvangen jullie een bemoediging uit 2013. Hoe actueel is dit thema voor mezelf in deze periode, maar vast ook voor vele anderen:

Ineens lag ik op de grond, ik maakte een schuiver terwijl ik met de hond aan het wandelen was. Op een recht stukje weg, gleed mijn voet ineens weg en het volgende ogenblik lag ik half in de modder, half op de weg. Ik krabbelde geschrokken overeind. Hoe kon dit nu?

Terwijl ik de viezigheid van mijn kleren veegde, keek ik om me heen. Er passeerde net een fietser. Hij keek niet op of om. Auto's reden langs me, maar niemand stopte, niemand informeerde hoe het met me was.

Deze wandeling vond plaats in de tijd dat we nog geen studio hadden. Op maandag, mijn vaste opnamedag verbouwde ik eerst de keuken tot een studio. Alles stond inmiddels klaar. Ik was er even uitgelopen, om me vooral 'intern' voor te bereiden op het onderwerp van deze week.

En wat denk je, het onderwerp zou deze keer gaan over: Niemand ziet me, niet opgemerkt worden, werkloos zijn en je waardeloos voelen, omdat je niet in tel bent. Deze voorbereiding was deze keer wel erg letterlijk en overduidelijk.

Destijds heeft een mevrouw ons een stel 'oude' postzegels aangeboden uit de gulden-tijd. Deze postzegels waren in 2013 nog een korte tijd geldig, tot 1 november dat jaar, daarna zouden ze waardeloos zijn. Het lukte haar niet om ze voor die tijd allemaal nog te gebruiken, dus vroeg ze of wij er misschien nog iets mee konden.

Nu zijn we als kleine organisatie, altijd blij met elk spontaan aanbod van hulp en/of middelen. Er worden allerlei kosten gemaakt. Dus graag! We bedankten haar hartelijk voor deze niet gebruikte postzegels die bijna niets meer waard waren. Nog even inzetbaar...

Als we ze nou eens zouden combineren met onze gratis 'Met liefs' kaarten, die ons bemoedigingswerk ondersteunen? Als ze nu eens geplakt zouden gaan worden op kaarten die harten van mensen zouden verlichten en verblijden... Als ze inplaats van ongebruikt, nou eens nog gebruikt konden worden! Tot zegen van mensen.

Terwijl ik hiermee bezig was, kwam dat geweldige verhaal van Jezus bij me op, die gelijkenis over werkloze werkers die nog een uurtje mochten komen helpen. Misschien ken je het verhaal uit Mattheus 20: 1- 15 (NBV) Hier wil ik je graag mee bemoedigen. Laten we even kijken:

Zie die mannen daar nu eens staan. Ze waren er vanochtend ook al vroeg bij om ingehuurd te worden door een werkgever. Ze wilden ook graag aan de slag en geld verdienen. Het werk zou hun dag goed maken, het zou brood op de plank geven voor thuis. Werk geeft wel degelijk een mens enig aanzien en/of betekenis. Daarom voelt het ook zo waardeloos als je niets te doen hebt. Als je op al je sollicitaties steeds maar een 'nee' hoort. Als je zelfs niet uitgenodigd wordt voor een sollicitatiegesprek. Dan kun je meevoelen met die mannen die daar aan het einde van de dag nog op het plein staan. Niet uitgekozen voor een baantje in de wijngaard. Hun beste vriend werd wel ingezet, iemand naast hen ook, maar zij niet. Overgeslagen, en straks met lege handen weer naar huis...

Valt je het jou ook op dat Jezus dit verhaal niet vertelt om een pleidooi te houden voor een bekende trend in onze tijd: zorg dat je wel uitgekozen wordt, lift jezelf op, zet jezelf in de markt, prijs jezelf aan, gebruik desnoods tips en tricks of je ellebogen.

De Here Jezus weet als geen ander hoe onrechtvaardig en oneerlijk deze wereld soms in elkaar zit. Hij vertelt ons over Gods rechtvaardigheid.

Want wat gebeurt er? Op het allerlaatste moment werd aan de mannen gevraagd om toch een uurtje nog mee te werken. Misschien gebeurde dit uit medelijden, misschien omdat anders het werk die dag niet klaar kwam. Maar iemand zei tegen hen: Kom mij dan nog maar even helpen. Nog eventjes... Een uurtje maar. Ze hadden er hun neus voor op kunnen halen: wat levert me dat uurtje werk nu op? Moet ik hier blij mee zijn, moet dit mijn waardeloze gevoel wegnemen. Dat kan toch nooit. Maar dan hadden ze niet door voor 'Wie' ze gingen werken.

De gelijkenis spreekt over een werkgever die symbool staat voor God zelf. Jezus komt met een troost-verhaal over Gods bijzondere rechtvaardigheid, vooral voor al die mensen die hun dagen verloren zien gaan door werkeloosheid en al die nare gevoelens van nutteloosheid.

Troost je, God ziet je staan!

En wat spreekt de Here Jezus toch anders dan wat onze maatschappij voor rechtvaardig houdt.

Bij de uitbetaling mochten de mannen die het laatst in dienst zijn gekomen, het eerst komen voor hun geld. Ze kregen een vette beloning! Gerekend naar onze 8 urige werktijd, ontvingen zeker 8 x zoveel dan ze eigenlijk verdiend hadden!

Sprakeloos keken ze naar hun loon. Ze konden naar huis gaan met een volledig dagloon op zak. Hun werkgever had hen hiermee schadeloosgesteld voor al die nutteloosheid en niet opgemerkt worden. Schadeloosgesteld voor al die kansloosheid die mensen overkomt. Is dat geen rechtvaardigheid?

Hier wordt recht gedaan en iets scheefs rechtgezet en dit gebeurde voor het oog van al die harde werkers: ja, ook jullie verdienen ook een denarie als dagloon. Wat een verbazingwekkend verhaal. Het zal je maar

overkomen...

Terug naar die postzegels die al zolang ongebruikt in allerlei laatjes liggen te wachten op gebruik. Misschien symboliseren die postzegels of ongebruikte kaarten wel hoe jij en ik onszelf voelen. Misschien heb je wel een drukke baan, maar emotioneel ken je die bittere vraag: Zou God mij wel nodig hebben? Wat kan ik dan doen voor hem? Ik zou niet weten hoe ik iets voor God kan doen? In zijn wijngaard werken, wat is dat? In de kerk krijg ik zo weinig kansen, ik word vaak overgeslagen, mij wordt nooit iets gevraagd...

Het kan ook zijn dat er andere factoren meespelen, die maken dat jij niet eens in staat bent om hele dagen in die wijngaard te werken. Al zou je het willen, het gaat fysiek of psychisch helemaal niet. Maar een klein uurtje dan? Misschien?

Hoor in deze bemoediging de liefdevolle stem van onze Heer Jezus, die je toch vraagt om iets kleins te doen... nog even, nu het nog kan!

Je kunt bij ons nog steeds kaarten bestellen: 8 stuks kosten slechts 2,00 euro exclusief de postzegels. Deze week – omdat het in het filmpje zo wordt aangeboden – krijg je een pakje extra er gratis bij. Kaarten om te bemoedigen! En wil je ons toch wat extra doneren, doe het via de donatieknop! Dan komt het geld rechtstreeks bij de penningmeester terecht. (betalingen via de webshops lopen iets anders.)

‘Ga dan ook jullie maar naar de wijngaard!’

Wat gaat er de komende week aan werk verzet worden, in de wijngaard van onze Heer? En jij? Ben jij er ook bij, bij dat ene kleine uurtje, zolang het nog dag is, om Gods liefdeswerk uit te voeren?

Mag de Heer je bemoedigen, Hij is betrouwbaar, rechtvaardig en goed!

Gerry Velema

De [video bemoediging](#) die hoort bij deze tekstbijlage bekijkt u op de [website](#) van de Bemoedigingssite

Zowel de video als deze tekstbijlage zijn auteursrechtelijk beschermd en mogen uitsluitend gebruikt worden in kleine kring.

Deze uitgave is Pro Deo tot stand gekomen, echter dit werk kan niet bestaan zonder hulp van onze donoren. Ook u kunt dit werk ondersteunen, meer informatie vindt u op de [website](#)